

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

ва сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

ва 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 31

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, сѣбота 21 августъ 1882.

БРОЙ 91.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграмми.

Шуменъ 18 августъ 1882 год.

Управляющему Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Вчера вечеръ се даде тържественъ обѣдъ въ честь на Негово Височество отъ Гг. офицеритѣ на лейбъ-гвардиейски полкъ по случай празника на сѣций полкъ. Послѣ обѣда въ присѣтствието на Негово Височество, началницитѣ на отдѣлнитѣ части и всичкитѣ офицери се направи тържественна заря.

Стоиловъ.

Шуменъ 18 августъ 1882 год.

Управляющему Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Днесъ въ 5 $\frac{1}{2}$ часа сутрѣнта Негово Височество прави смотръ на Ломъ-Паланската и Вратчанската дружини; тѣзи вечеръ ще стане смотръ на Раховската и Свищовската дружини.

Стоиловъ.

Силистра 18 августъ 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

На 16 того се появиха въ Базауртската околия разбойници, именно 15 конни между селото Мързѣкъ шосето Добричъ и Силистра и 8 пѣши между селата Дюштабакъ и Кочмаръ. Първитѣ сж обрали шестима долгери Габровци; мѣрки за улавяние взети.

Управитель Николаевъ.

Шуменъ 19 августъ 1882 год.

Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

На 17 и 18 августъ презъ нощта въ часътъ 6 по турски една чета разбойници нападнала селянетѣ отъ село Чанакли, които си пасли на край село конѣтъ, като убили одного българина и взели 3 конѣ, заминали неизвѣстно за кждѣ. Мѣрки за издирване сж взети.

Управитель Икономовъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла

УКАЗЪ

№ 573.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 26 юлий 1882 год. подъ №. 6025.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да утвърдимъ законопроекта за административното дѣление територията на Княжеството, изработенъ отъ Държавния Съвѣтъ, съ нѣкои измѣнения и допълнения, внесени отъ Министерския Съвѣтъ.

II. Да се обнародва тоя законопроектъ въ „Държавния Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствието отъ денътъ на обнародванието му, отъ когато да има и сила на законъ.

III. Съ полагание въ дѣйствието тоя законъ, да се отмѣми съществуващия до сега законъ за административното дѣление на Княжеството.

Исполнението на Настоящия указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ г. Варна на 28 юлий 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ Майоръ Соболевъ

Докладъ до Негово Височество

№ 6025.

Господарю!

Съгласно съ указа на Ваше Височество отъ 1-ий февруарий настоящ. год. подъ №. 68, Държавния Съвѣтъ изработи „законопроектъ за административно дѣление територията на Княжеството“. Неудовлетворителността на сегашното дѣление, призната, както отъ правителството така и отъ населението въ нѣкои мѣста, а за това, и нуждата да се раздѣли територията отново, съобразно съ дѣйствителнитѣ потребности на страната, сж били главнитѣ причини да се изработи тоя законопроектъ. Отъ друга страна необходимостта, да се съкратятъ по възможностъ разносикитѣ по управлението на окръжията, бѣ причината да се унищожатъ нѣкои отъ тѣхъ: по-незначителни споредъ числото на населението си и по-маловажни като административни центрове. 1) Берковското окръжие се присъединява на Ломското; за това присъединение нѣма да се срѣщнатъ прѣпятствия, тъй като жителитѣ повече тяготѣятъ къмъ Ломъ, съ който иматъ тѣсни и често сношения. Ломъ-Паланка имъ е и скелята и тържището за земнитѣ произведения. Отъ тамъ купуватъ всичко, тамъ продаватъ произведенията, тамъ отиватъ селенитѣ да търсятъ кирия и пр.; сношенията съ тоя градъ ставатъ по добъръ и удобенъ пѣтъ; 2) Географическото положение

на Провадийското окръжие мѣжду съседнитѣ: Варненско и Шуменско не му дава право на съществуване като отдѣлно окръжие. Една частъ се присъединява къмъ Шуменското, а по голѣмата къмъ Варненското окръжие. Населението нищо нѣма противъ унищожението на окръга. 3) Орѣхово ни въ търговско ни въ административно отношение не представлява голѣмо значение на населението; за това частъ отъ селата му се присъединяватъ къмъ Ломъ-Паланка, а Орѣхово съ другитѣ села — на Вратца. 4) Орханійското окръжие се унищожаватъ по причина, че е много малко; Орханійската околия се присъединява къмъ Вратца, Тетевенската къмъ Плъвенъ, и Етрополь къмъ Софийското окръжие. 5) Ески-Джумайското окръжие, съ исключение на една частъ отъ селата на Османъ-Пазарската околия, се присъединява къмъ Шуменското, понеже не представлява особенни причини за да бѣде самостоятеленъ окръгъ. 6) Трънското окръжие се присъединява къмъ Софийското по причина на малочисленността на населението му. Това присъединение не представлява особенни препятствия за населението, тъй като за съобщенията съ София и главнитѣ центрове има добри пътища. 7) Присъединение на Ловчанската околия къмъ Плъвенското и Троянската къмъ Севлиево окръжие сѣщо не представлява, споредъ разстоянието, никакви препятствия.

Въ изработениятъ отъ Държавния Съвѣтъ законопроектъ Министерскій Съвѣтъ, съгласно Височайшата Ви заповѣдь, внесе слѣдующитѣ измѣнения:

1. Центрътъ на Дръновската околия, Търновско окръжие, да си остане въ Тръвна и центрътъ на Рѣсенската околия да се премѣсти въ Горна-Орѣховица, понеже както Тръвна така и Горна-Орѣховица по търговията си, по благоустройството и проч. въобще представляватъ по-много удобства отколкото Дръново и Рѣсенъ.

2. Околията Бръзничка, Трънско окръжие, да се не унищожатъ, тъй като споредъ мѣстнитѣ условия тамъ е необходимо околийско управление.

3) Да се упраздни Ловчанското окръжие, а околиятъ му да се присъединятъ: Ловчанската и новоприсъединената (споредъ първия проектъ) Тетевенска къмъ Плъвенъ, а Троянската къмъ Севлиево. Че въ Ловечъ нѣма нужда да има окръжно управление може всѣки да се убѣди, като погледне върху картата на разстоянията: между Плъвенъ и Ловечъ има 30 километ., а между Ловечъ и Севлиево 37 кил. сирѣчь на 67 километра три окръжни градове.

Като представлявамъ тоя законопроектъ съ всичкитѣ внесени измѣнения, имамъ честь най покорно да моля Ваше Височество, ако го одобрявате, да благоволите да подпишете приложенныйтъ тукъ указъ за полагањето му въ дѣйствието.

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 26 юлий 1882 година.

Подписалъ: Министеръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ Майоръ Соболевъ.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александръ“.

З а к о н ъ

за административното дѣлене територията на Княжеството.

§ 1. Територията на Княжеството въ административно отношение се дѣли на 14 окръжия, които се подраздѣлятъ на 56 околии.

§ 2. Окръжията носятъ названието на градоветѣ, които имъ служатъ за центрове.

§ 3. Окръжията се съставляватъ отъ досегашнитѣ окръжи, както слѣдва:

I. Варненското окръжие състои отъ сегашнитѣ Варненско и Провадийско окръжия безъ селата: Беш-тепе, Бекчи, Сарж-куванъ, Реджебъ-махале, Лопушна и Янково-Ени-кѡй, отъ които първото преминава къмъ Силистра, а другитѣ къмъ Шуменъ, и отъ онѣзи села на Силистренското окръжие, които се заключаватъ между сегашната граница на Варненското окръжие и Канарата, която пресича нѣшната Базагуртска околия отъ юго-западъ къмъ сѣверо-истокъ.

II. Силистренското окръжие състои отъ сегашното едноименно окръжие безъ селата задъ Канарата, които оставатъ на Варна.

III. Шуменското окръжие състои отъ сегашнитѣ Шуменско и Ески-Джумайско окръжия, безъ оная частъ отъ Османъ-Пазарската околия, която се намира между рѣката Бююкъ-дере и сегашната граница на Търново, и безъ селата по линията отъ селото Чукурово край селата Куванджиларъ, Гюч-белеръ и Насуфчиларъ, които, заедно съ находящитѣ се по-навѣтрѣ къмъ сегашната граница на Разградъ, преминаватъ на Разградъ. — и отъ селата отъ Варненското окръжие, които се изброиха по-горѣ.

IV. Разградското окръжие си остава почти съ сѣщитѣ граници, както до сега; то потърпява само слѣдующитѣ измѣнения: въ него влизатъ горѣпоменатитѣ Шуменски села, а се отстъпватъ на Тутраканъ селата: Юнуларъ, Шереметъ, Канипе, Месимлеръ и Курпаларъ, на Бѣла — селото Синапъ, на Кесарово — Паша-кѡй и Кължчларъ, а на Ески-Джумая — Омарча и Окчуларъ.

V. Руссенското окръжие си остава както си е. То се увеличава само съ селата, които отъ Разградъ прѣминаватъ къмъ Тутраканъ и Бѣла.

VI. Търновското окръжие състои: 1) отъ Търновскій окръгъ безъ сѣверната частъ на Кочинската и Сухиндолската околии по линията отъ селото Мумутли до селото Върбовка, които оставатъ на Свищовъ, — безъ селата по линията на сѣверъ отъ Куршуня, Сливово, Есайсъ, Сухинъ-долъ, Димча, Поликастрово до Чуратъ, които преминаватъ на Севлиево, и 2) отъ отрѣзъка на Османъ-Пазарската околия до рѣката Бююкъ-дере.

VII. Свищовското окръжие състои отъ Свищовскій окръгъ, отъ упомянатий въ предидущата точка отрѣзъкъ отъ Търновскій окръгъ и отъ Никополската околия безъ селата по линията на югъ отъ селата Гигенъ, Гигенска-махала, Брѣстъ, Голенци, Коприва, Коиловци, Вита по крайтурски Карагачъ до Върбовка.

VIII. Севлиево окръжие състои: отъ сегашното Севлиево окръжие, отъ селата на Търновското окръжие по линията отъ Коршуна до Чуратъ включително и отъ сегашната Троянска околия.

IX. Плъвенското окръжие състои: 1) отъ сегашната Плъвенска околия; 2) отъ остатъкътъ на Никополската околия; 3) отъ сегашното Ловчанско окръжие безъ Троянската околия; 4) отъ сегашната Тетевенска околия; 5) отъ Вратчанскитѣ села, които лѣжатъ на истокъ отъ р. Искъръ, и най послѣ 6) отъ Търновскитѣ села Лѣтница и Осма-Калугеровъ.

X. Вратчанското окръжие се съставлява: 1) отъ сегашний Вратчанскій окръгъ безъ селата на истокъ отъ Искъръ и безъ селата Лѣшево и Грумникъ; 2) отъ Орханійскій окръгъ безъ Тетевенската околия и безъ Етрополскій мюдюрлѣкъ; 3) отъ селата на Софийскій окръгъ задъ голѣмий Софийскій Балканъ и 4) отъ Орѣховскій окръгъ безъ селата, които прѣминаватъ къмъ Ломското окръжие.

XI. Ломското окръжие състои отъ Ломското и Берковското окръжия, отъ Вратчанскитѣ села Лѣшево и Грумникъ и отъ селата на Орѣховското окръжие на западъ отъ рѣка Огоста.

XII. Видинското окръжие състои отъ Видинскій окръгъ, въ досегашнитѣ му граници.

XIII. Софийското окръжие състои: 1) отъ цѣлий Софийскій окръгъ, но безъ селата задъ голѣмий Балканъ Оселна, Зли-долъ и Еленовъ-долъ, които преминаватъ подъ Вратчанското окръжие, както и безъ селата: Овчарци, Сапарево, Мацакурово, Горня-Баня, Мусибей, Горня Диканя и Дрънъ отъ Самоковската околия, които преминаватъ къмъ Кюстендилското окръжие; 2) отъ цѣлий Трънскій окръгъ и най послѣ, 3) отъ оная частъ на Орханійскій окръгъ, която е съставлявала нѣкога Етрополскій мюдюрлѣкъ.

XIV. Кюстендилското окръжие състои, както е сега отъ цѣлий Кюстендилскій окръгъ съ прибавление на селата, поименовани въ предидущата точка, и съ отнемане на селата: Догьовци, Пенковци, Одраница, Рѣжавецъ, Станьовци и Боняшоръ, които се присъединяватъ къмъ Трънската околия, Софийско окръжие.

§ 4. Заявления отъ страна на пограничнитѣ села, че е необходимо по важни топографически и икономически причини нѣкои отъ тѣхъ да се откъснатъ отъ едно окръжие или околия и присъединятъ на друго, подаватъ се на мѣстний окръженъ управителъ, който ги прѣпраща при своето мнѣние и при мнѣнието на окръжний съвѣтъ до Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла за разгледане и заключение въ Държавний Съвѣтъ.

Такива заявления се приематъ и подлагатъ на разгледане до истечението на една година отъ влизанѣто въ сила на настоящия законъ.

§ 5. Окръжията се дѣлятъ на три разряда: Отъ I разрядъ сѣ: Софийското, Търновското, Руссенското и Варненското; отъ II разрядъ сѣ: Кюстендилското, Вратчанското, Шуменското и Видинското; отъ III разрядъ сѣ всички останли.

§ 6. Окръжията се дѣлятъ на околии. Всѣка околия трѣбва да заключава въ себе си отъ 25 до 50 хиляди жители приблизително и да носи названието на централното мѣсто градъ или село.

§ 7. Границитѣ на околиятъ не могатъ да раздѣлятъ землицата на селата.

§ 8. Границитѣ на околиятъ въ всѣко окръжие се опредѣлятъ въ съединено засѣдание на окръжний управителъ, окръжний съвѣтъ и околийскитѣ началници и, като се одобрятъ отъ Държавний Съвѣтъ, утвърждаватъ се съ Княжески указъ въ разстояние на два мѣсеца отъ обнародванието на настоящия законъ.

§ 9. Околитѣ се распредѣлятъ по разнитѣ окръжия както слѣдва:

а) Варненското окръжие се раздѣля на 5 околии: Варненска, Балчишка, Добричка, Провадийска и Новоселска.

б) Силистренското окръжие заключава три околии: Силистренска, Акъ-Каджъларска и Куртъ-Бунарска.

в) Шумненското окръжие съдържа 5 околии: Шумненска, Ново-Позарско, Ески-Джумайска, Османъ-Пазарска и Прѣславака.

г) Разградското окръжие съдържа три околии: Разградска, Поповска и Кемалларска.

д) Руссенското окръжие обема 4 околии: Руссенска, Бѣленска, Балъ-Бунарска и Тутраканска.

е) Търновското окръжие се дѣли на 5 околии: Търновска, Еленска, Кессаревска, Трѣвненска и Горне-Орѣховска.

ж) Свищовското окръжие се дѣли на двѣ околии: Свищовска и Никополска.

з) Севлиеветското окръжие се дѣли на три околии съ слѣдующитѣ центрове: Севлиево Габрово и Троянъ.

и) Плевненското окръжие се дѣли на 4 околии, които иматъ за центрове: Плевенъ, Луковитъ, Ловечъ и Тетевенъ.

к) Вратчанското окръжие заключава 4 околии: Врачанска, Орѣховска, Бѣлослатинска и Орханйскн.

л) Ломското окръжие състои отъ три околии: Ломска, Берковска и Вълче-Дръмска.

м) Видинското окръжие се дѣли на три околии: Видинска, Кулска и Бѣлградчишка.

н) Софийското окръжие се раздѣля на 8 околии: Софийска, Самоковска, Новоселска, Искрецка, Златишка, Царибродска, Трънска и Брѣзничка.

о) Кюстендилското окръжие обема 4 околии: Кюстендилска, Дубнишка, Радомирска и Изворска.

§ 10. Околитѣ биватъ отъ два разряда: първий и вторий. Отъ първий разрядъ сж: Варненската, Силистренската, Шумненската, Разградската, Руссенската, Търновската, Свищовската, Севлиеветската, Габровската, Вратчанската, Ловчанската, Плевненската, Орѣховската, Ломската, Видинската, Софийската, Самоковската, Трънската, Провадийската, Добричката, Балчишката, Ески-Джумайската, Османъ-Пазарската, Тутраканската, Еленската, Никополската, Берковската, Орханйската, Кюстендилската, Дубнишката и Радомирската. Всичкитѣ други околии сж отъ вторий разрядъ.

§ 11. Настоящия законъ влязъ въ сила веднага слѣдъ обнародването му и отмѣнява всички по-прѣжни по тая часть закони.

УКАЗЪ

№ 561.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 29 юлий 1882 год. подъ №. 6152,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се упраздни длъжността на Софийский полицеймейстеръ, като се образува, вмѣсто нея, постъ на градоначалникъ съ права, относително градътъ София, предоставени на окръжнитѣ управители.

II. Да се възложи на Градоначалника:

1) устройството на Българската столица въ всяко отношение, съгласно съ сжществуящитѣ закони;

2) установлението добри отношения между градското управление и иностраннитѣ подданници;

3) успокоение столичното население, което е раздѣлено на враждебни партии;

4) изобщо надзора за редътъ и общественната тишина.

III. Врѣменно да се пригласи на длъжността градоначалникъ Русинъ, който да е служилъ въ военна служба и който да е получилъ висше юридическо образование, за да съвмѣщава въ себе понятие за дисциплина съ строго съзнание на своитѣ права и обязанности, и да може да всели въ подчиненитѣ нему лица уважение къмъ законността и дългътъ, като изработва по такъвъ пжтъ приемници за себе отъ Българе.

IV. Да се установи слѣдующия штатъ за Софийското градоначалство:

1 градоначалникъ	12,000 л.
1 помощникъ	6,000 „
1 секретаръ	3,000 „
1 подсекретаръ	1,800 „
1 секретаръ за иностранна корреспонденция.	3,600 „
4 участокови началници по 4000 на едного.	16 000 „
Канцелярски расходи	6,420 „
Всичко	48,820 л.

V. Излишкътъ на разноситѣ, който ще се окаже противъ суммитѣ, асигнувани за съдържанието на полицейското управление въ столицата, да се възложи на града.

VI. Да се пазначи на длъжността градоначалникъ бившиятъ офицеръ на Лейбъ-Гвардия Симеоновский полкъ, окончившия курсъ въ Императорската юридическа академия а сега състоящия по особенни поржчения при Варшавския Генераленъ Губернаторъ Надворний Съвѣтникъ, Денисъ Карновичъ, като му се предложи да пригласи съ себе отъ Руссия и двама опитни пристави.

VII. Да се пазначи отъ общественни градски сумми за подемъ и дожаждане отъ Руссия:

1) на градоначалника	4,000 л.
2) на двама участокови началници по 2000 на едного	4,000 л.
Всичко	8,000 л.

VIII. Исполнението на настоящиятъ указъ се възлага на Наштътъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ г. Варна на 30 юлий 1882 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ Маюръ Л. Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 6152.

Господарю!

До образуването на Българското Княжество градътъ София, поради географическото си положение, не е ималъ особено нѣкое значение, било въ политическо, било въ промишлено отношение, но слѣдъ избранието му за столица на Княжеството и за резиденция на В. Височество, градътъ бързо почна да се рѣзвива въ всички отношения и да привлича едно значително число странци и чужденци отъ найразнородно происхождение. Градътъ София, който едвамъ прѣди четири години съ нищо се не отличаваше отъ другитѣ незначителни Български градове, сега брои повече отъ двадесетъ хиляди жители и, като се обстройва съ забѣлжителна бързина, особено за послѣдната година, се превращава въ съвършенно Европейски градъ. Очевидно е, че паралелно съ развитието на града, растжтъ и неговитѣ потребности, онова, което преди четири години на пълно е удовлетворявало София, оказва се сега несъстоятелно и изисква радикално измѣнение; потребни сж реформи за всичкитѣ отрасли по управлението на градътъ. Ако се вземе слѣдъ това въ внимание, че въ съставътъ на Софийското население влизатъ представители на всевъзможни партии, че тука се стичатъ отъ всичкитѣ страни разни предприимачи, че гражданетѣ принадлежатъ къмъ 23 различни националности, ще стане явно, че да се управлява Столицата, въ която има резеденция Държавния Глава, дѣто живѣятъ представителетѣ на инностраннитѣ държави и съ население повече отъ 20,000 души, не е лека задача. За привождане града въ редъ, за установление на добри отношения между гражданитѣ и за охранение тишината и порядъка се изисква извѣстна опитность, енергия и знание да се внуши къмъ себе уважение.

Предъ видъ на това азъ би предположилъ:

I. Да се упраздни длъжността на Софийский полицеймейстеръ, като се образува вмѣсто нея постъ на градоначалника съ права, относително градътъ София, предоставени на окръжнитѣ управители.

II. Да се възложи на градоначалника:

1) устройството на Българската столица въ всеко отношение, съгласно съ сжществуящитѣ закони;

2) установлението добри отношения между Градското Управление и иностраннитѣ подданници;

3) успокоение столичното население, което е раздѣлено въ враждебни партии, и

4) изобщо надзора за редътъ и общественната тишина.

III. Врѣменно да се пригласи на длъжността градоначалникъ Русинъ, който да е служилъ въ военна служба, и който да е получилъ висше юридическо образование, за да съвмѣщава съ себе понятия за дисциплина съ строго съзнание на своитѣ права и обязанности и да може да всели въ подчиненитѣ нему лица уважение къмъ законността и дългътъ, като изработва по такъвъ пѣтъ приемици за себе отъ Българе.

IV. Да се установи слѣдующия штатъ за Софийското градоначалство:

1 градоначалникъ	12,000 л.
1 помощникъ	6,000 „
1 секретаръ	3,000 „
1 подсекретаръ	1,800 „
1 секретаръ по иностранна кореспонденция.	3,600 „
4 участкови началници по 4000 лъва . . .	16,000 „
Канцеларски разноски	6,420 „
Всичко	48,820 л.

V. Излишекътъ на разносиктѣ, който ще се окаже противъ суммитѣ, ассигнувани за съдържание полицейското управление въ Столицата, да се възложи на града.

VI. Да се назначи на длъжността градоначалникъ бившия офицеръ на Лейбъ-Гвардия-Симеоновския полкъ, окончившия курсъ въ Императорската юридическа академия, а сега състоящия по особенни поръчения при Варшавския Генералъ Губернаторъ Надворний Свѣтъникъ, Денисъ Карновичъ, като му се предложи да пригласи съ себе отъ Руссия и двама опитни участкови началници.

VII. Да се назначи отъ общественни градски сумми за подѣмъ и дожаждане отъ Руссия:

На градоначалника	4,000 л.
На 2 участкови началници по 2000 л.	4,000 „
Всичко	8,000 л.

Ако Ваше Височество одобрявате горѣизложенното, то най смиренно Ви моля да благоволите да подпишете приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покорний и вѣрний служителъ.

София, 29 юлий 1882 год.

Подписалъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Л. Соболевъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 572.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Финансовъ Министръ представенно Намъ съ доклада му отъ 10 юлий 1882 год. подъ No. 19067,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да разрѣшимъ щото останжлото излишно кюлче сръбро отъ испратенитѣ въ Петербургскій Монетенъ Дворъ 2,360,400 рубли, за насичване Българскитѣ сръбърни монети, да се преобърне тоже въ монети отъ по два лъва.

Ст. II. Испълнението на настоящиятъ указъ да възложимъ на Наштъ Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ г. Варна на 12 августъ 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 19067

Господарю!

Българската Народна Банка, на която биде възложено насичванието сръбърнитѣ монети, ми съобщава, че по доставенитѣ ней свѣдения отъ управлението на механическитѣ и химически части въ Монетни Петербургски Дворъ, щело да остане едно кюлче сръбро отъ испратенитѣ въ сжщий Дворъ за смѣтка на Банката правителствени сумми въ 2,360,400 рубли, за насичванието помѣнжтитѣ монети, като въ сжщото врѣме ходатайствува, да се разрѣши щото вмѣсто да се повръща назадъ кюлчето, за което ще послѣдватъ митни разноски безъ да може се употребѣи въ нѣщо, освѣнъ да се продаде, да се преобърне и то въ български монети. Като намирамъ ходатайството на Банката съвършено справедливо и въ интереса на хазната, имамъ честь най-покорно да помоля, Ваше Височество, да благоволите и разрѣшите, чрезъ подписванието приложения при това указъ, щото поменжтото кюлче сръбро да се преобърне въ български сръбърни монети отъ два лъва.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София 10 юлий 1882 година.

Министръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Просвѣщението.

ПРИКАЗЪ

№ 6.

На приврѣменнитѣ чиновници при статистическото бюро Никола Братковъ и Иорданъ Драндаровъ се увеличава отъ 1 тек. юлия мѣсечната имъ заплата отъ 150 на 180 лева.

г. Варна на 29 юлий 1882 година.

Подписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

ПРИКАЗЪ

№ 7.

Приврѣменния чиновникъ при статистическото бюро Христо П. Кенстантиновъ се уволнява отъ 20 настоящий юлий, и отъ тая сжща дата се назначава на негово мѣсто Петръ Георгиевъ съ мѣсечна заплата 160 лева.

г. Варна 30 юлий 1882 година.

Подписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

ПРИКАЗЪ

№ 8.

Отпущатъ се на всѣки отъ стипендиантитѣ при Кюстендилската реална гимназия: Илия Константиновъ, Христо Юрдакиевъ, Георгий Н. Колушеский и Манолъ В. Басарский по петдесетъ (50) лева за пѣтни отъ Кюстендилъ до Габрово, понеже тѣ се премѣстятъ за идущата учебна година въ Габровската реална гимназия.

Тази сума да се земе отъ статията за стипендии въ Княжеството.

София, 10 августъ 1882 година.

Подписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

ПРИКАЗЪ

№ 9.

Михаилъ Георгиевъ, първокласенъ учителъ при Софийската классическа гимназия, натоварва се отъ днесъ приврѣменното да испълнява длъжността на началникъ на училищното отдѣление при Министерството на Народното Просвѣщение.

София, 11 августъ 1882 година.

Подписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

П Р И К А З Ъ.

№. 10.

Обявявамъ че Негово Височество благоизволи да разрѣши на стария учителъ и жителъ Шумненски Никола Ив. Бацаровъ да носи подаренитѣ нему отъ въ Бозѣ почившия Монархъ Нашъ освободителъ Н. И. Величество Александръ II два медала за усърдието, което показалъ въ врѣме на Кримската война.

София, 12 августъ 1882 година.

Подписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение: Теохаровъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.**Отъ Държавний Съвѣтъ.****Р ѣ ш е н и я.**

(Продължение)

Засѣдание XLV отъ 27 Априлия т. г.

1. Обяснението отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по жалбата на Стана Симеоница отъ с. Лютъ-Бродъ, Врачанско Окръжие. Съвѣтътъ бѣше прѣратилъ въ рѣченото Министерство телеграммата отъ поменѣтата просителка, която се оплакваше, че бившиятъ на селото кметъ Зето Змекювъ заедно съ сегашния Христо Ниновъ вързале мѣжа и Симеонова Нецова и го биле до толкова, щото било съмнително да ли ще оздравѣе. Тя се оплакала прѣдъ Околийския Началникъ, отъ когото получила отговоръ: „мѣжъ ти да не е казалъ, че е либералъ, — да не е битъ: нѣма да ти помогнемъ“. Вслѣдствие на това г. Министръ съ отношението си отъ 26 Апр. т. г. подъ No. 3363 увѣдомлява Съвѣта, че споредъ полученитѣ разяснения отъ Вратчанския Окръженъ Управителъ, мѣжътъ на просителката, Симеоновъ Нецовъ, на 31 Марта т. г., като билъ пиянъ, извикалъ въ една кръчма прѣдъ множество селене, че той е либералъ, че либералитѣ се стараяле за сиромашята и че самъ НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО е тоже либералъ. По желанието на присѣтствовавшитѣ, кметътъ станжлъ да отстрани отъ кръчмата Нецова, който се съпротивлявалъ. Тогавъ съ помощта на други селене, затворилъ го въ единъ земникъ и го пуснжлъ на другия денъ, като истрѣзвжлъ. Симеонова Нецовой не е билъ, както за това е засвидѣтелствувалъ и лѣкарътъ, нито пъкъ Околийския Началникъ е говорилъ: „да не си либералъ, та да не си битъ, — нѣма да ти помогнемъ“. Дѣлото било прѣдано на мѣстния Прокуроръ. Съвѣтътъ, като изслуша горѣприведенитѣ и взе прѣдъ видъ, че дѣлото, по оплакванието на просителката било вече прѣдано на мѣстния Прокуроръ, който ще испита сжщността на работата, едногласно рѣши:

Да се остави безъ послѣдствие жалбата на рѣчената Стана Симеонова, жителка отъ с. Лютъ-Бродъ, Врачанско Окръжие, противъ постѣжката на мѣстния кметъ спрямо мѣжа и Симеонова Нецовъ.

2. Обяснението отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по жалбата на Т. Крачунова за недозволението да стане митингъ въ с. Гигенъ, Плъвенско Окръжие. Тоя въпросъ се разгледва и въ XL засѣдание отъ 20 Априлия т. г. по поводъ на прѣратения отъ г. Министра прѣписъ отъ рапорта на Плъвенския Войски Началникъ г. М. Головински, който увѣдомлява Полковника Логвенова, Началника на Жандармерията, че въ него врѣме въ Плъвенското Окръжие станжле нѣколко митинги, които не сж имале подобни на себе си по многобройността на присѣтствовавшитѣ въ тѣхъ лица: на пр. въ Плъвенския митингъ имало около 350 лица, въ с. Махлата 474, въ Долний Джбникъ 451, въ Орѣховица 300 и въ Брашляница, ако и да билъ събранъ множество народъ, поради нѣкои недоразумѣния, Митингътъ не могълъ да стане. По-нататкъ г. Головински, като расправя каква е била цѣльта на тие митинги и обажда, че тѣ сж се съставяле по-вечето отъ Народното опълчение, казва, че не може да прѣмине съ мълчание Окръжния Управителъ Пѣва, който е извършилъ всичко нужно за пълното прѣуспѣвание на митингитѣ. Когато било извѣстно, както Г-ну Пѣву, така и на публиката, че се приготвятъ митинги съ показание мѣстото и врѣмето, когато тѣ ще се събержтъ, г. Пѣвъ не само, че се не погрижвалъ да прѣдопрѣди поне единъ селенинъ, като разясни, че това е незаконно нѣщо, но оправдавалъ поведението си съ това, че „има законъ за митингитѣ“ и слѣдователно, че иматъ право гражданетѣ да се събиратъ. Въ това засѣдание се прѣгледахъ допълнителнитѣ разя-

снения по рѣченото дѣло, прѣратени отъ г. Министра съ отношение отъ 26 Апр. т. г. подъ No. 3359. Отъ тия обяснения се вижда, че Плъвенския Управителъ никакъ не е казалъ, че съборенията сж запрѣтени, както се види това отъ расписката му, дадена Т. Крачунову, учрѣдителю на Гигенския Митингъ. Въ тая расписка било казано: а) понеже рѣчений митингъ се учрѣждава противъ желанието на населението, което учрѣдителътъ канилъ да присѣтствува и което протестира противъ тая покана; б) понеже въ рѣчения митингъ щѣла да се разгледва нѣкаква программа на либерална партия, която съгласно съ 79 чл. отъ Конституцията се прѣслѣдва, като не е обозначенъ въ нея подписътъ на издателя или списателя ѝ, и в) понеже отъ телеграммата на г. Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла подъ No. 2791 става извѣстно, че НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО не благоволилъ да приеме испроводенитѣ депутации отъ удобителетѣ на либералната программа, защото тоя въпросъ е компетентно да рѣшава само Народното Събрание, — учрѣдителътъ на Гигенския митингъ се извѣстява, че ще бѣде отговоренъ прѣдъ сѣда за своитѣ несъобразни дѣйствия. Съвѣтътъ, като изслуша горѣприведенитѣ обяснения и уважи причинитѣ, които сж накарале Плъвенския Окръженъ Управителъ да не допусне събирането митинга въ с. Гигенъ, Плъвенско Окръжие, отъ Т. Крачунова, по вишегласие рѣши:

Да се остави безъ послѣдствие заявлението на рѣчения Крачуновъ по недопускането устройвания отъ него митингъ.

3. Докладътъ на комиссията по дѣлото на прѣвождане въ новото Министерство остатѣцитѣ отъ бюджета за вситѣ Министерства отъ 1881 финансова година. Тоя въпросъ се разгледва въ XLIV засѣдание отъ 26 Априлия. Назначената за изучаването му комиссия, като имала прѣдъ видъ, че започенжтитѣ вече постройки не можѣтъ да се спржтъ, защото ще произлѣзжтъ загуби, както отъ развалата на извършеното отъ постройкитѣ, така и отъ задлѣженията на Правителството спрямо антрепреноритѣ, дошла до заключение: а) че трѣбва да се взематъ $\frac{2}{3}$ отъ неизрасходванитѣ кредити на вситѣ Министерства прѣвъ 1881 финансова година и да се прѣхвърлжтъ въ бюджета на новото Министерство, както това се прѣдвижда отъ чл. 34 заб. 1 и 2 отъ закона „Правила за съставяне и изпълнение бюджета въ Княжеството“; б) че съгласно съ чл. 35 и 36 отъ истия законъ за свѣрхбюджетнитѣ кредити Министерството трѣбва да влѣзе въ прѣдварително споразумѣние съ Финансовото Министерство, за да се знае, че вслѣдствие на представенитѣ и разгледвани проекти и положения, може да се направи расходъ; в) че свѣрхбюджетнитѣ кредити (гл. чл. 35 заб. 1 отъ истия законъ) се искатъ слѣдъ постановление отъ Министерския Съвѣтъ и по разрѣшение съ Указъ отъ Княза, който Указъ непрѣмѣнно прѣдлѣжи да се внесе отъ надлѣжния Министръ на вотиране въ прѣдстоящата сессия на Народното Събрание; г) освѣнъ рѣченитѣ $\frac{2}{3}$ да се внесжтъ въ тѣзгодишния бюджетъ на новото Министерство и всичкитѣ сумми прѣдвидѣни въ бюджета за постройки, както по гражданското, така и по военното вѣдомство и да се натовари това Министерство съ грижата и отговорността за тия постройки споредъ закона; и д) най-сѣтнѣ, комиссията яви, че отдѣлението на Общитѣ Сгради понеже прѣвъ минжлата 1881 финансова година е иждивило кредитъ за повече отъ двѣ години, то съ това е нарушило закона за бюджета. Въ сегашното засѣдание г. Копиткинъ, поканенъ отъ г. Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, даде разяснение върху състоянието на бюджета. Той каза, че въ бюджета на Строит. Отдѣление за текущата финансова година е прѣдвидѣна за администрацията и градежнитѣ работи една сумма отъ 2,326,000 лева, която не била раздѣлена на §§ и статии, както въ миналогодишния бюджетъ, първо защото, при съставянето бюджета, той, Копиткинъ, отсѣтствувалъ отъ Княжеството и второ, защото се имало прѣдъ видъ учрѣждането на новото Министерство за Общитѣ Сгради, което имало правото само, по свое усмотрѣние, да си направи раздѣлението. При това той каза, че текущия бюджетъ надминува минжлогодишния съ 226,000 лева, които сж вземени отъ остатѣцитѣ на цѣлия минжлогодишенъ бюджетъ за Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла на това основание, че тѣзгодишния бюджетъ билъ продължение на ланския и че имало прецедентъ, споредъ който Военното Министерство лани съ Указъ подъ No. 18 (гл. 20 бр. на Държ. Вѣстникъ отъ 1881 год.) турило въ свое распорѣждане остатѣцитѣ въ размѣръ отъ 2,000,000 лева отъ бюджета на 1880/81 год. за доискарване казармитѣ. Слѣдъ това г. Копиткинъ минж къмъ градежнитѣ работи, отъ които по-голѣмитѣ и по-сжжпи биле захванжти почти изведнѣжъ и затова, като не сж могле тѣ да се исплатжтъ отъ минжлогодишния бюджетъ, трѣбало е за тая цѣль да се употребѣи една значителна частъ отъ текущия. Споредъ книгитѣ на Строителното Отдѣление до 1-ий Апр. оставало непохарчено отъ тѣзъ-годишния бюджетъ 500,000 лева; а мѣжду

това, за да се свършатъ тая година нѣкои захванѣти работи, ще е потрѣбна една сума по-вече отъ 1½ милионъ лева, освѣнъ 250,000 лева, които трѣбва да се похарчатъ за доискарване захванѣтитѣ работи отъ инженера Бѣлова, за които имало приготвенъ доста материялъ. Колкото до въпроса отъ кждѣ ще се взематъ пари за доискарване на захванѣтитѣ вече работи, Копиткинъ бѣ на мнѣние: цѣлото на проектиранитѣ и захванѣти работи да се раздѣли на три равни части, споредъ числото на годинитѣ, въ които трѣба да се свършатъ и всѣкоя часть да се отнесе къмъ надлѣжния бюджетъ; тогава щѣле да стигнатъ паритѣ, защото цѣлата сума на тригодишнитѣ бюджети била равна на разноснитѣ, които сж се направиле и прѣдлѣжало да се направятъ за довършването на рѣченитѣ работи.

Свѣтътъ, като изслуша горѣприведения докладъ и разясненията дадени отъ г. Копиткина и като взе прѣдъ видъ заблѣжката къмъ § 35 отъ закона за бюджета и буквата и) на § 19 отъ Устава на Държавния Свѣтътъ, споредъ който свѣрхбюджетний кредитъ подлѣжи на одобрене въ прѣдстоящата сессия на Народното Събрание, по вишегласие рѣши:

I. Да се тури въ разположение на новото Министерство за Общитѣ Згради, Земледѣието и Търговията единъ милионъ лева, за доискарване започенитѣ работи по шосетата и мостовитѣ, като се предостави на Министерския Свѣтътъ да изнамери по свое усмотрѣние и отговорностъ источника на тая сума и да извѣсти на Свѣта за знаенъе;

II. Да се донесе, съгласно съ буква и) § 19 отъ Устава на Държавния Свѣтътъ, до Височайше свѣдѣние за противозаконното израсходване отъ Управлението на Общитѣ Згради при Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла суммитѣ, прѣдвидени въ бюджета му за 1881 и 1882 год., като, при това, се искаже всеподданѣйше мнѣние, че за подобно дѣйствиє рѣченото Министерство би трѣбовало да се привлече на отговорностъ прѣдъ Народното Събрание.

4) Законопроектътъ за административното дѣлене територията на Княжеството. Тоя въпросъ се разгледва въ засѣданията XLII, XLIII и XLIV отъ 22, 24 и 26 Априлия. Въ днешното засѣдание прѣдмѣтъ за разгледване бѣ послѣдната редакция на рѣчения законопроектъ. Слѣдъ като се изслушахъ исказанитѣ мнѣния и се взехъ прѣдъ видъ приетитѣ прѣдложения, Свѣтътъ едногласно рѣши:

Да се приеме рѣчений законопроектъ за дѣленъе територията на Княжеството въ административно отношение, както е той модифициранъ слѣдъ третата си редакция и споредъ който Княжеството се дѣли на 15 окръжия, подраздѣлени на 55 околии, както слѣдва:

I. Варненско окръжие, раздѣлено на 5 околии: 1) Варненска, 2) Балчишка, 3) Х. О. Пазарджишка, 4) Провадийска и 5) Новоселека.

II. Силистренско, заключающе 3 околии: 6) Силистренска, 7) Акъ-каджиларска и 8) Куртъ-Бунарска.

III. Шумненско, състояще отъ 5 околии: 9) Шумненска, 10) Новопазарска, 11) Ески-Джумайска, 12) Османъ-Пазарска и 13) Прѣславска.

IV. Разградско, съдържаще 3 околии: 14) Разградска, 15) Попкойска и 16) Кеменларска.

V. Руссенско, което обема 4 околии: 17) Руссенска, 18) Бѣленска, 19) Балбунарска и 20) Тутраканска.

VI. Търновско, отъ 5 околии: 21) Търновска, 22) Еленска, 23) Кесаревска, 24) Дрѣновска и 25) Рѣсенска.

VII. Свищовско, раздѣлено на двѣ околии: 26) Свищовска и 27) Никополска.

VIII. Севлиевско, което се дѣли на двѣ околии: 28) Севлиевска и 29) Габровска.

IX. Ловчанско, което заключава три околии: 30) Ловчанска, 31) Троянска и 32) Тетевенска.

X. Плѣвенско, което има двѣ околии: 33) Плѣвенска, и 34) Луковитска.

XI. Врачанско, съ 4 околии: 35) Врачанска, 36) Орѣховска, 37) Бѣлослатинска и 38) Орханска.

XII. Ломско, отъ 3 околии: 39) Ломска, 40) Берковска и 41) Вълче-Дръмска.

XIII. Видинско, което се дѣли на три околии: 42) Видинска, 43) Кулска и 44) Бѣлоградчишка.

XIV. Софийско, раздѣлено на 7 околии: 45) Софийска, 46) Самоковска, 47) Новоселека, 48) Искрецка, 49) Златишка, 50) Царибродска и 51) Трънска.

XV. Кюстендилското, което обема 4 околии: 52) Кюстендилска, 53) Дубнишка, 54) Радомирска и 55) Изворска.

Окръжията се дѣлятъ на три разреда: отъ I разредъ сж Софийското, Търновското, Руссенското и Варненското; отъ II разредъ:

Кюстендилското, Врачанското, Шуменското и Видинското и отъ III разредъ всичкитѣ останѣле.

Околитѣ биватъ отъ два разреда: отъ първия сж: 1) Варненската, 2) Силистренската, 3) Шуменската, 4) Разградската, 5) Руссенската, 6) Търновската, 7) Свищовската, 8) Севлиевската, 9) Габровската, 10) Ловчанската, 11) Плѣвенската, 12) Врачанската, 13) Орѣховската, 14) Ломската, 15) Видинската, 16) Софийската, 17) Самоковската, 18) Трънската, 19) Провадийската, 20) Х. О. Пазарджишката, 21) Балчишката, 22) Ески-Джумайската, 23) Османъ-Пазарската, 24) Тутраканската, 25) Еленската, 26) Никополската, 27) Берковската, 28) Орханска, 29) Кюстендилската, 30) Дубнишката и 31) Радомирската. Всичкитѣ други околии сж отъ II разредъ.

(слѣдва)

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосъдието подъ редакцията на бившия Министръ на Правосъдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.

Съдоустройство.

(Продължение отъ брой 89).

ГЛАВА ВТОРА.

За правилницитѣ на сѣдилищата.

71. Правилата, които се отнасятъ до вжтрѣшний редъ и дѣлопроизводство въ сѣдилищата, се опредѣлятъ съ правилници: **общи**, за всичкитѣ сѣдилища, и **особени**, за всѣко сѣдилище отдѣлно.

72. Общитѣ правилникъ за сѣдилищата, слѣдъ като се издаде и обнародва по законодателенъ редъ, може, по представление отъ Министра на Правосъдието, да се измѣнява, но не инкъкъ освѣнъ по сжщий законодателенъ редъ.

73. Въ особенитѣ за всѣко сѣдилище правилници се излагатъ такива относящи се къмъ подобноститѣ на дѣлопроизводството правила, които всѣко сѣдилище признае за необходимо за да запази вжтрѣшний си, съгласно съ закона, редъ.

74. Всѣко сѣдилище само си съставя проектитѣ за особенитѣ правилници и ги разглѣжда по-напредъ въ распорѣдително засѣдание, а послѣ въ общото събрание.

75. Въ особенитѣ за сѣдилищата правилници не могатъ да бждатъ въ нищо нарушени правилата, които сж остановени отъ законитѣ и отъ общий правилникъ.

76. Особенитѣ правилници сж представятъ, чрезъ председателитѣ на сѣдилищата, Министру на Правосъдието, който, ако съглѣда въ тѣхъ нѣщо несъгласно съ законитѣ или пъкъ негодно, да се приложи, съобщава за това на Върховний Касационенъ Сѣдъ за да го обсъди и разрѣши въ общо събрание.

77. Особенитѣ правилникъ за Върховний Касационенъ Сѣдъ се утвърждава отъ общото събрание на тоя сѣдъ и се съобщава, за свѣдѣние, Министру на Правосъдието.

78. Особенитѣ правилници на сѣдилищата сж обнародватъ за всеобщо знание и могатъ да бждатъ измѣняеми или допълняеми не инкъкъ, освѣнъ по установенъ редъ въ 72—75 статии.

ГЛАВА ТРЕТЯ.

За отчетитѣ по сѣдебното вѣдомство.

79. Въ началото на всѣка година се средоточаватъ въ Министерството на Правосъдието отчетитѣ отъ всичкитѣ сѣдилища и прокурори за вървежа на дѣлата и за подсѣдимитѣ презъ истеклата година. Министрътъ на Правосъдието съставя формитѣ за отчетитѣ и назначава времето за тѣхното представяние.

80. Отчетитѣ се съставятъ отъ председателитѣ на сѣдилищата, по споразумѣние съ прокуроритѣ, и се разглѣдватъ въ общо събрание.

81. Отчетитѣ за дѣятелността на всичкитѣ околийски сѣдии отъ своитѣ окръжия, а така сжщо и за своята дѣя-

телностъ въ качество на втора, апелативна, инстанция по дѣлата, които сж подсждни на околийскитѣ сжди, — окржжнитѣ сждилица представятъ, слѣдъ като ги разгледатъ въ общо събрание, непосредственно Министру на Правосъдието.

82. Отчетитѣ за своята дѣятелностъ, въ качество на първа инстанция, окржжнитѣ сждилица представятъ, слѣдъ като ги разгледатъ въ общо събрание, въ тоя апелативенъ сждъ, подъ вѣдомството на когото се находжатъ.

83. Отъ предвиденитѣ отъ окржжнитѣ сждилица отчети, а така сжщо и отъ отчетитѣ по своята дѣятелностъ, апелативнитѣ сждилица съставятъ общъ отчетъ по окржжжнето си, който, слѣдъ като се преглѣда въ общо събрание, представя се непосредственно Министру на Правосъдието.

84. Върховниятѣ Касационенъ сждъ испроважда преписъ отъ годишния си отчетъ Министру на Правосъдието за да го внесе въ общий отчетъ.

85. Отчетитѣ на прокуроритѣ при окржжжнитѣ сждилица и на тѣхнитѣ помощници се представятъ на прокурора при апелативний сждъ, който, отъ тѣхъ, отъ отчетитѣ на помощницитѣ си и отъ своя отчетъ, съставя общъ отчетъ и го представя Министру на Правосъдието.

86. Когато представя своя отчетъ, всѣкой сждъ излага всичкитѣ необходими обяснения, които не сж могли да влѣзатъ въ този отчетъ, а заедно съ това прави и сравнение съ отчета си отъ миналата година.

87. Ако въ отчета се забѣлѣжи значително намаляване или намножаване броя на дѣлата отъ единъ родъ или на дѣлата изобщо, то съ представянieto на отчетитѣ показватъ се, до колкото е възможно, причинитѣ, отъ които е станало това намножаване или намаляване, а така сжщо и причинитѣ за тѣхното ускоряване или забавяние въ вървежа имъ.

88. Въ Министерството на Правосъдието се съставя общъ отчетъ по сждебното вѣдомство въ цѣлото Княжество, който се представя отъ Министра на Правосъдието на усмотрѣние на НЕОВО ВОСОЧЕСТВО Князьтъ.

89. Отчетитѣ на сждилицата сж обнародватъ за всеобщо знание.

(слѣдва)

Р а п о р т ъ

Отъ Варненския окр. управитель отъ 14 и 16 августъ т. г.

На 13 августъ н. г. между селата Сърджиларъ и Кюсекой, Тутраканска околия, потерата е имала сблъскване съ разбойницитѣ, които сполучили да хванатъ едного отъ потерата, взели му пушката и му отръзали охото. Отъ шайката билъ хванатъ единъ.

На 16 августъ потерата заобиколила въ гората разбойницитѣ, отъ които имало ранени, но неизвѣстно колко.

Освѣнъ това се открили и нѣколко ятаци на разбойницитѣ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хаваясъ“.)

Цариградъ 18 августъ. Телеграфически депеши отъ Тессалийската граница извѣстятъ че вчера вечеръ гръцкитѣ войски подновили нападението си противъ Каранлжкъ-дервендъ, но били отблъснати.

Тази заранъ гръцитѣ се възвърнжли съ повече войски и артилерия и битката се подкачила отново. Не се знае още какъвъ ще бжде края и.

Лордъ-Дюферинъ като получилъ вече послѣднитѣ си инструкции относительно военната конвенция днесъ ходилъ на високата Порта, гдѣто се майлъ два часа. Разискванието, види се, се подкачило отново опорито, Лордъ-Дюферинъ си излѣзалъ безъ да свърши нѣщо.

Нѣкои мислятъ че Лордъ-Дюферинъ трѣбвало само да подпише конвенцията, а турцитѣ направили нѣкакви забѣлѣжки относително тово врѣменно подписване.

Исмаилия 18 августъ. Араби лично самъ командуваше, въ понеделникъ, нападението противъ англичанитѣ въ Гасасинъ. Той имаше осемъ баталиона и 11 пушкала. Генералъ Волселей имаше четири баталиона и петъ пушкала. Неговата кавалерия съ обгражданието Арабиститѣ рѣши сполуката. Генералъ Волселей отива на напредъ.

Холерата върлува въ Япония.

Лондонъ 19 августъ. Една телеграмма отъ Генерала Волселей отъ вчерашна дата извѣстятъ че арабиститѣ отиватъ отново предъ английскитѣ позиции въ Гасасинъ. Една нова битка е належаща.

Цариградъ 19 августъ. Говори се че командующия испроважданий въ Египетъ турски корпусъ ще се придружава съ двама адютанти на Султана, отъ които единъ щялъ да бжде англичанина Бейкеръ паша.

Турско-Гръцки инцидентъ въ Каранлжкъ-дервендъ е на изравнение; въ слѣдствие на едно Турско-Гръцко споразумение, Турски и Гръцки командующи приели заповѣдъ да прекъснжтъ неприятелскитѣ дѣйствия.

Отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

П О К А Н А

№ 6545.

Съ съизволение на Негово Височество Князьтъ въ София ще се построи едно Правителствено училище въ паметъ на недавно починалиятъ славянскый герой, Генерала Михаила Дмитриевича Скобелева, което училище ще носи название **Скобелевско**. Цѣльта, съ която ще се построи това училище, е да се увѣковѣчи въ България паметъта на тоя герой, който за доброто на България не е жалилъ ни трудъ, нито животътъ си, и който до послѣдната минута на живота си не е преставалъ да мисли за благоденствието и развитието на България.

Училището ще се построи съ частни пожертвования, за да се даде по тоя начинъ възможностъ на цѣлитѣ Българскый народъ и на всѣкиго, комуто е скжпа паметъта за тоя славный герой да приеме участие съ посланата си лепта въ въздвиганието училището, което като паметникъ на славныйтъ герой, ще бжде и единъ очевиденъ знакъ на оная признателностъ и благодарностъ, която Българскыйтъ народъ питае къмъ тоя свой незабравимъ доброторецъ.

Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла като съобщава горѣизложеното за всеобщо знание, обявява че съ разрѣшение на Негово Височество Князьтъ открива се подписка на всѣкадѣ въ България за доброволни пожертвования за направа горѣказанното училище и приканва всѣкиго, комуто е скжпа паметъта за Генерала Михаила Дмитриева Скобелева, да принесе посланата си помощъ.

Пожертвованията ще се записватъ и внасятъ въ канцелариитѣ на окржжжнитѣ управители околийскитѣ началници, окржжжнитѣ и общинскитѣ съвѣти.

Прижата и въобще водението работата за направа училището ще се възложи на единъ особенъ комитетъ, който ще се състави по-послѣ, за съставянъето на който ще се обяви въ свое време.

Умоляватъ се редакции на издаваемитѣ въ Княжеството вѣстници да препечататъ въ стълповетѣ на вѣстницитѣ си настоящата покана.

София, 16 августъ 1882 година.

Управляющия Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Д. Д. Агура.

Отъ Медицинското управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1820.

Въ София ще се открие правителствено аптечно депо.

Велѣдствие на това, умоляватъ се г. г. дрогиститѣ и фабрикантитѣ да благоволятъ и испроводятъ, най късно до 25 септемврий, (5 октомврий н. с.) въ гражданското медицинско управление въ София, мостри отъ своитѣ продукти (освѣнъ tincturae и Unquenta) съ адреситѣ си и условията, съ които ще могатъ да ги доставятъ.

И. Д. Главенъ Врачъ: Мирковъ.

Секретаръ: А. Мановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Председателъ временнаго военнаго суда въ Селви обявяваетъ, съгласно 445 и 447 стѣи военнаго судебнаго устава о побѣгѣ преданнаго этому суду подпоручика № 18 дружини Харалампия Панайотова.

Селви 19 августъ 1882 год.

Маюръ: Всеволожский.

Софийското окржж. управление**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 4143.

Обявява се за всеобщо знание, че Софийското окр. управление, което се помѣщаваше въ правителственното здание срѣщу баня-Баши, сега се премѣсти на конски пазаръ въ зданието на г-на Таджера.

София 18 августъ 1882 год.

Окр. Управитель: Вълчановъ.

Секретаръ: М. П. Грековъ.

1—(1193)—3

Софийското град. общ. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1828.

На 17-ий идущий мѣсець септемврий въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, ще се продаватъ отъ общинското управление на акционенъ търгъ, четири толумби и единъ желѣзенъ самоваръ.

Търга ще се произведе въ помѣщението на пожарната команда, гдѣто се намиратъ и самитѣ нѣща.

Желающитѣ да ги купятъ приканватъ се да участвуватъ на търга.

София 13 августъ 1882 год.

Помощ. Кмета: Д. Михайловъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

1—(1140)—3

Руссенский окр. управ. съвѣтъ.**ИЗВѢСТІЕ**

№ 779.

Руссен. окр. управ. съвѣтъ честь има да извѣсти, че му се приведени слѣдующитѣ животни безъ ступани (юви), които предаде на прехрана въ чивчибашията въ гр. Руссе, именно: една кобила, косъмъ черъ на 10 години, опашка и грива подстригани, на челото съ малко бѣло пятно; тоже кобила съ конче, косъмъ чернестъ, на 7 години, опашка и грива подстригани.

Умоляватъ се ступанитѣ на означенитѣ животни да се явятъ въ съвѣта отъ днесъ до единъ мѣсець съ документи за правособственность, за да имъ се предадѣтъ, въ противенъ случай ще се продадѣтъ за въ полза на хазната.

Руссе, 12 августъ 1882 год.

Председателъ: К. Мариновъ.

Членъ-Секретаръ: П. Пърговъ.

1—(1160)—1

Видинский окр. управ. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 477.

Видинский окржж. управителенъ съвѣтъ честь има да обяви на почитаема публика, че въ конюшната му се намиратъ отъ 7 дена нисамъ два вола безъ ступанъ (юва) отъ които едина е сивъ, голѣмъ, рогата му отвити, а другия сивъ, на ребрата му има гутора и дѣсното му ухо цѣпнато.

Ступанитѣ на горѣказанитѣ добичета се умоляватъ да се представятъ най късно до 10 идущий септемврий, въ съвѣта съ документитѣ си за да имъ се предадѣтъ, въ противенъ случай съвѣта ще ги продаде за въ полза на хазната.

Видинъ, 14 августъ 1882 год.

Председателъ: Е. Каменовъ.

За чл. секретаръ: Г. Георговъ.

1—(1158)—1

Ломский окр. упрв. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 978.

Ломский окр. управителний съвѣтъ съ настоящето си вторично обявява на почитаема публика за знание, че издава подъ наемъ $\frac{3}{4}$ тритѣ четвърти отъ воденицата на Ахмедъ Рамадановъ, находяща се въ селото Джбова-Махала, за врѣме отъ 26 юлий т. г. до 1-й януарий 1884 год. т. е. за 17 мѣсеци.

Желающитѣ г-да надавачи, могатъ да се явятъ въ канцеларията на Ломското окржж. управление, катадневно за надавание отъ 10 до свършетока на този мѣсець, отъ гдѣто могатъ да узнаятъ и условията за наемътъ.

Ломъ, 5 августъ 1882 год.

Председателъ: А. Ивановъ.

Чл. секретаръ: В. Т. Мончовъ.

1—(1142)—1

Руссенский окржженъ сждѣ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 4549.

Руссенский окржженъ сждѣ, на основание ст. 850 и 851 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, дири Георгий А. Кърджиевъ, житель Руссенский и бивший редакторъ на в. „Братство“, който се обвинява въ обнародвание клеветъта чрезъ печата срѣщу правителственитѣ чиновници.

Георгий А. Кърджиевъ е на 28 години, растъ срѣденъ, коса малка, очи, вежди и мустаки черни малки, безъ брада съ чокъ, лице и тѣлосложение пѣлно, на корема има рана отъ крушумъ.

Който знае гдѣ се намира рѣченний обвинемъ, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказанный сждѣ.

г. Руссе 13 августъ 1882 год.

Председателъ: И. П. Бошковъ.

Секретаръ: Д. И. Ралчовъ.

1—(1155)—1

Варненский окржженъ сждѣ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 4221.

Варненский окржженъ сждѣ, съгласно ст. 850 и 851 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, дири Ивана Стойкова, житель отъ село Горановица, Кюстендилско окржжие, който се обвинява въ това, че съ билета на Миля Симеонова искалъ да земе медалъ, като бивший опълченецъ въ Русско-Турската война презъ 1877—1878 година.

Иванъ Стойковъ е на възраст 30 годишенъ, не жененъ, рѣстъ срѣденъ, косми, вѣжди и мустаки жѣлти, очи черни, носъ обикновенъ, брада бръсната, особенни бѣлѣзи нѣма.

Който знае гдѣ се намира Иванъ Стойковъ, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ до Варненский окржженъ сждѣ.

Подпредседателъ: Ст. Кабакчиевъ.

Секретаръ: М. Добревъ.

1—(1159)—1

Силистренский окржженъ сждѣ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2212.

Щерю Петровъ, житель изъ градъ Шуменъ (Костова улица) 50 годишенъ, православно вѣроисповѣдание, по народность Българинъ, рѣстъ срѣденъ, лице пѣлно, очи черни, косса вѣжди черни, мустаки и брада малки и черни, особни бѣлѣзи нѣма, врѣменно прожителствувалъ въ село Афлатаръ Силистренско окржжие, търси се отъ Силистренский окржженъ сждѣ, въ качество обвиняемъ въ убийство Ивана Петровъ, изъ градъ Разградъ; за това всекой знающъ нѣговото мѣстопребивание обѣзанъ е, съгласно 851 ст. послѣдня алинея отъ Временнитѣ Сждебни Правила, да го яви на надлѣжнитѣ полицейски власти, които се умоляватъ немѣделно да го препроводятъ въ тоя сждѣ.

г. Силистра 12 августъ 1882 год.

Председателъ: Г. Велчевъ.

Секретаръ: Георгий Г. Братовъ.

1—(1144)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5.

Правадийското училищно настоятелство, търси двама учители (отъ които единия да бжде и пѣвецъ) за трикласното градско на родно училище. Желающитѣ, да се отнесѣтъ до него за споразумение, най късно до 25 того мѣсеца.

Председателъ: Поповъ.

Дѣловодителъ: Станишевъ.

1—(1146)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

Отъ 30-то число настоящия мѣсець въ София ще да се почне издаванieto на новъ вѣстникъ, който ще носи името „Работа“. Казанниятъ вѣстникъ нѣма да служи като органъ ни на една отъ сѣществующитѣ въ България партии, а ще се старее да предава и тълкува всичко онова, което води къмъ добрия напредѣкъ на страната и почитание закона. Редакцията се обѣщава да слѣди за най важнитѣ политическо-научни събития, както тукъ въ България, тѣй и въ иностраннитѣ господарства. Съ тая цѣль тя е влѣзла въ съглашение съ нѣкои професори на университетитѣ и публицисти, които сѣ и обѣщали съдѣйствието си. Ще излиза „Работа“ два пжти въ недѣлята — въ Вторникъ и Петъкъ. Подписаната цѣна — въ България, Тракия и Македония за година 12 фр.; за $\frac{1}{2}$ година 6 фр.; за три мѣсеца 3 фр. Въ всичкитѣ славянски земи 16 фр. за година; 8 фр. за $\frac{1}{2}$ година и 4 фр. за три мѣсеца. Въ всичкитѣ прочии европейски господарства за година 20 фр.; за $\frac{1}{2}$ година 10 фр.; за три мѣсеца 5 франка. За членовѣтъ и допискитѣ, които ще се печататъ въ вѣстника „Работа“ редакцията ще плаща по особно съглашение съ автора.

Редакторъ: Д-ръ Анастасия Головина.

1—(1141)—3